

[Ivar Nørgaard.]

er gennemført, omkostningsforøgende og dermed konkurrencehæmmende, for det andet kan det kun have virkning på betalingsbalancen på længere sigt, hvis det sker over arbejdsløshed og nedgang i produktionen. Så hvad enten det er tilsigtet eller utilsigtet fra regeringens side, er det i hvert fald helt klart, at den politik, man nu slår ind på, vil stabilisere den nuværende arbejdsløshed og givetvis hindre, at flere mennesker igen kan komme i beskæftigelse, og samtidig vil den sænke produktionen på en række områder, også på eksportområdet. Der er ikke andre måder at få en afgiftsforhøjelse til at slå igennem på end ved, at den skal dæmpe aktiviteten. Vi mener fra socialdemokratisk side, at sådanne midler kan være særdeles hensigtsmæssige, når vi har en så høj aktivitet, at der er overophedning i økonomien, og det har vi også flere gange vist som regering. I øvrigt havde vi ofte temmelig stort besvær med den daværende opposition, når det skulle vedtages i tinget, men der var den rimelige begrundelse for vore forslag, at der var overophedning i økonomien, at der var et overskud af efterspørgsel, og derfor beklippede vi efterspørgslen ved at gennemføre afgiftsforhøjelser.

Nu gennemfører man afgiftsforhøjelserne på et tidspunkt, hvor der stadig er væsentlig arbejdsløshed, på et tidspunkt hvor de udenlandske perspektiver er slørede. Vi kan ikke vide, om højkonjunkturen fortsætter, og slet ikke, om den forstærkes, på grund af politiske forhold i Frankrig. De forslag, regeringen arbejdede med for nogle uger eller måneder siden, var jo angiveligt udarbejdet med henblik på denne langsigtede udvikling. Ikke desto mindre ser det ud til, når man sammenligner med, hvad der hidtil er oplyst, at man nu har skærpet indgrebene på et tidspunkt, hvor man gennemfører så kraftige pengepolitiske indgreb, på et tidspunkt, hvor man har forhøjet diskontoen med 2 pct. og ladet den slå igennem i alle rentesatser.

Jeg tror ikke, der er ret mange af dem, der f. eks. skriver lærebøger i nationaløkonomi, sådan som den ærede økonomiminister jo gør det og har gjort det, der vil benægte, at disse foranstaltninger vil sænke aktiviteten. Jeg tror oven i købet,

det kan lade sig gøre at citere fra en af økonomiministerens lærebøger og påvise, at de foranstaltninger, der her er tale om, ifølge lærebogen angiveligt er foranstaltninger, der vil sænke aktiviteten. Det vil altså ske nu, inden vi har fået fuld beskæftigelse, og det vil sige, at regeringens økonomiminister i hvert fald er vidende om, at de foranstaltninger, man nu gennemfører, fører til yderligere arbejdsløshed.

Egon Jensen: Sjældent har vi været ude for en proteststorm som i forbindelse med netop disse lovforslag om forhøjelse af vægtafgift, benzinafgift og registreringsafgift. Mere end 75 skriftlige protester fra en række erhvervsorganisationer, fra institutioner og privatpersoner har udvalget modtaget, og vi er ellers vant til at modtage protester her på Christiansborg.

Det rimer ikke rigtig med det, finansministeren hævdede ved første behandling, hvor han tvivlede på, at der ville blive tale om store omkostningsstigninger. De mange protester og de mange deputationer siger noget helt andet og understreger i hvert fald det, som jeg fremførte, nemlig at disse forhøjelser vil give omkostningsforøgelser, der vil give dønninger langt uden for transportområdet. Hvis ikke ministeren nu vil erkende det, bør han i hvert fald gå i tænkeboksen og spekulere nærmere over tingene,

Jeg har tidligere sagt, at der ikke var rimelighed i en indenlandsk finanspolitisk stramning, fordi der var krise på det udenlandske eller internationale valutamarked — det har hr. Ivar Nørgaard været inde på. De to ting har intet med hinanden at gøre, selv om regeringen søger at fremstille det sådan.

Udvalgsarbejdet har afsløret en høj grad af usikkerhed hos finansministeren med hensyn til lovforslagenes virkninger. Først hed det, at regeringen havde fundet nogle områder, som man ikke behøvede at køre igennem i ekspresfart her i folketinget, for der var ingen grund til hamstring; specielt hamstrede man ikke vægtafgift, sagde man dengang. Men den indstilling, som man havde ved første behandling, har ikke kunnet holde i tiden siden. Jeg er sikker på, at finansministeren hellere end gerne ville have haft lovforslagene vedtaget i går, for ellers var der jo ingen som helst mening i, at vi i